

Sygn. akt IV K 689/18

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 03 kwietnia 2019r.

Sąd Rejonowy dla Warszawy Pragi - Północ w W. w IV Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący: SSR Małgorzata Nowak - Januchta

Protokolant: Mateusz Kluczyński

w obecności Prokuratora -----

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 03.04. 2019r.

sprawy: **D. B. (1)**

syna W. i E. z d. B.

ur. (...) w W.

oskarżonego o to, że:

I. w dniu 16 sierpnia 2018 roku w W., na drodze publicznej ul. (...), w ruchu lądowym, jechał jako kierujący pojazdem mechanicznym marki F. (...) nr rej. (...), znajdując się w stanie nietrzeźwości badanie nr I 1,08 mg/l, badanie nr II 1,23 mg/l, badanie nr III 1,12 mg/l, badanie nr IV 1,03 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu

tj. o czyn z art. 178a § 1 k.k.

II. w dniu 20 sierpnia 2018 roku w W., na drodze publicznej skrzyżowanie ul. (...) z Ż., w ruchu lądowym, jechał jako kierujący pojazdem mechanicznym marki F. (...) nr rej. (...), znajdując się w stanie nietrzeźwości badanie nr I 1,74 mg/l, badanie nr II 1,64 mg/l, badanie nr III 1,27 mg/l, badanie nr IV 1,40 mg/l, badanie nr V 1,29 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu,

tj. o czyn z art. 178a § 1 k.k.

orzeka

I. oskarżonego D. B. (1) uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu w pkt I czynu i za to na podstawie art. 178a § 1 k.k. skazuje go i wymierza mu karę 8 (ośmiu) miesięcy ograniczenia wolności z obowiązkiem wykonywania nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 20 (dwudziestu) godzin w stosunku miesięcznym;

II. na podstawie art. 42 § 2 k.k. w zw. z art. 43 § 1 k.k. w związku ze skazaniem oskarżonego za czyn z pkt. I orzeka wobec oskarżonego środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 3 (trzech) lat;

III. na podstawie art. 43a § 2 k.k. w związku ze skazaniem oskarżonego za czyn z pkt. I orzeka wobec oskarżonego na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym i Pomocy Postpenitencjarnej świadczenie pieniężne w kwocie 5000 (pięciu tysięcy) złotych;

IV. oskarżonego D. B. (1) uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu w pkt II czynu i za to na podstawie art. 178a § 1 k.k. skazuje go i wymierza mu karę 10 (dziesięciu) miesięcy ograniczenia wolności z obowiązkiem wykonywania nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 20 (dwudziestu) godzin w stosunku miesięcznym;

V. na podstawie art. 42 § 2 k.k. w zw. z art. 43 § 1 k.k. w związku ze skazaniem oskarżonego za czyn z pkt. II orzeka wobec oskarżonego środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 4 (czterech) lat;

VI. na podstawie art. 43a § 2 k.k. w związku ze skazaniem oskarżonego za czyn z pkt. II orzeka wobec oskarżonego na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym i Pomocy Postpenitencjarnej świadczenie pieniężne w kwocie 5000 (pięciu tysięcy) złotych;

VII. na podstawie na podstawie art. 85 § 1 i 2 k.k. w zw. z art. 86 § 1 i 3 k.k. łączy jednostkowe kary ograniczenia wolności wymierzone w pkt I i IV wyroku i wymierza oskarżonemu karę łączną 1 (jednego) rok i 6 (sześciu) miesięcy ograniczenia wolności, z obowiązkiem wykonywania nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 20 (dwudziestu) godzin w stosunku miesięcznym;

VIII. na podstawie art. 85 § 1 i 2 k.k. w zw. z art. 86 § 1 k.k. w zw. z art. 90 § 2 k.k. łączy środki karne w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych wymierzone w pkt II i V wyroku i wymierza oskarżonemu środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych łącznie na okres 5 (pięciu) lat;

IX. na podstawie art. 63 § 1 k.k. na poczet orzeczonej w punkcie VII kary łącznej ograniczenia wolności zalicza oskarżonemu okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie VIII K 802/18 od dnia 20 sierpnia 2018 r. od godz. 18:10 do dnia 21 sierpnia 2018r. do godz. 13:00 oraz w sprawie IV K 689/18 od dnia 16 sierpnia 2018r. od godz. 22:00 do dnia 17 sierpnia 2018r. do godz. 15:20;

X. zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 480 zł (czteryście osiemdziesiąt złotych) tytułem zwrotu kosztów sądowych, w tym kwotę 300 zł (trzysta złotych) tytułem opłaty.

sygn. akt IV K 689/18

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 03 kwietnia 2019 r. tutejszy Sąd uznał oskarżonego D. B. (1) za winnego tego, że:

I. w dniu 16 sierpnia 2018 roku w W., na drodze publicznej ul. (...), w ruchu lądowym, jechał jako kierujący pojazdem mechanicznym marki F. (...) nr rej. (...), znajdując się w stanie nietrzeźwości badanie nr I 1,08 mg/l, badanie nr II 1,23 mg/l, badanie nr III 1,12 mg/l, badanie nr IV 1,03 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu, tj. czynu z art. 178a § 1 k.k.

II. w dniu 20 sierpnia 2018 roku w W., na drodze publicznej skrzyżowanie ul. (...) z Ż., w ruchu lądowym, jechał jako kierujący pojazdem mechanicznym marki F. (...) nr rej. (...), znajdując się w stanie nietrzeźwości badanie nr I 1,74 mg/l, badanie nr II 1,64 mg/l, badanie nr III 1,27 mg/l, badanie nr IV 1,40 mg/l, badanie nr V 1,29 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu, tj. czynu z art. 178a § 1 k.k.

Mając na uwadze, iż wniosek o sporządzenie uzasadnienia wyroku złożony przez prokuratora dotyczy jedynie rozstrzygnięcia o karze i o innych konsekwencjach prawnych czynu, Sąd stosownie do treści art. 423 § 1a k.p.k. ograniczył zakres uzasadnienia do części wyroku dotyczącej jedynie tych rozstrzygnięć.

W świetle zgromadzonego materiału dowodowego w postaci: zeznań świadków: M. J. (k. 7v), W. O. (k.11), protokołu użycia alkometru (k. 2-2v), świadectwa wzorcowania (k. 3-3v), protokołu zatrzymania osoby (k. 5-5v), a także zeznań świadków: A. C. (k. 8v akt o sygn. III K 802/18), W. K. (k. 21 akt o sygn. III K 802/18), protokołu zatrzymania osoby (k.2-2v akt o sygn. III K 802/18), protokołu użycia alkometru (k. 4-4v, 6-6v, 17-17v akt o sygn. III K 802/18), świadectwa wzorcowania (k. 5-5v, 7-7v), protokołu oględzin (k. 18), Sąd uznał, iż вина oskarżonego odnośnie obydwu zarzucanych mu czynów nie budzi żadnych wątpliwości. Bezsporne jest, że oskarżony D. B. (1) w dniach 16 sierpnia 2018 r. oraz 20 sierpnia 2018 r. dwukrotnie prowadził pojazd mechaniczny, tj. samochód marki F. (...) nr rej. (...), znajdując się w stanie nietrzeźwości, a więc swoim zachowaniem dwukrotnie wypełnił znamiona czynu określonego w art. 178a § 1 k.k. Zgodnie z art. 115 § 16 k.k. stan nietrzeźwości zachodzi, gdy w próbie krwi pobranej od badanego

występuje stężenie powyżej 0,5 promila alkoholu albo stężenie w wydychanym powietrzu powyżej 0,25 mg alkoholu w 1 dm⁽³⁾. Badanie powietrza wydychanego na zawartość alkoholu, aby było wiarygodne musi zostać przeprowadzone dwukrotnie, w odstępie czasu około 15 min. Jak wynika z protokołów użycia alkometru wynik przeprowadzonych w sposób prawidłowy we wskazanych wyżej dniach badania A. (...) o nr seryjnym (...), jednoznacznie wskazywał, że badany kierowca – oskarżony D. B. (2) był nietrzeźwy. Nadto należy podkreślić, że dla bytu przestępstwa z art. 178 a § 1 k.k. nie jest istotne jaki odcinek drogi przejechał kierowca, czy było to kilkanaście kilometrów czy kilkadziesiąt metrów. Istotne jest to że zdecydował się prowadzić pojazd mechaniczny, nie będąc do tego obiektywnie zdolnym.

Przy wymiarze kary jako okoliczność obciążającą Sąd potraktował znaczny stan nietrzeźwości oskarżonego kilkakrotnie przekraczający dopuszczalne przez prawo normy, także uprzednią karalność za wykroczenia drogowe (informacja z (...) – k. 64), jak również w zakresie drugiego z przypisanych czynów fakt, iż swoim zachowaniem doprowadził do kolizji z innym pojazdem, w wyniku której obrażeń doznał kierowca drugiego pojazdu.

Okoliczność łagodzącą stanowi dotychczasowa niekaralność oskarżonego (informacja z KRK – k. 35).

Mając na uwadze powyższe okoliczności Sąd wymierzył oskarżonemu D. B. (1) - za czyn zarzucany w pkt I aktu oskarżenia karę 8 miesięcy ograniczenia wolności, z obowiązkiem wykonywania nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 20 godzin w stosunku miesięcznym, za czyn zarzucany w pkt II aktu oskarżenia karę 10 miesięcy ograniczenia wolności, z obowiązkiem wykonywania nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 20 godzin w stosunku miesięcznym i w konsekwencji karę łączną 1 roku i 6 miesięcy ograniczenia wolności, z obowiązkiem wykonywania nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 20 godzin w stosunku miesięcznym - uznając ww. kary za adekwatne zarówno do stopnia winy jak i stopnia społecznej szkodliwości popełnionych czynów, jak również za realizujące swoje zadania w zakresie zapobiegawczego i wychowawczego oddziaływania na osobę oskarżonego, ponadto za sprawiedliwe w odczuciu społecznym. Sąd uznał, iż kara ograniczenia wolności stanowić będzie dolegliwość dla oskarżonego odczuwalną, a zarazem wpływającą pozytywnie na jego zachowanie. Powyższa kara w ocenie Sądu uświadomi mu nieopłacalność tego rodzaju zachowań i nieuchronność poniesienia za nie odpowiedzialności karnej, a jednocześnie skłoni go do refleksji nad swoim dotychczasowym postępowaniem wzbudzając w oskarżonym poczucie respektu i szacunku do obowiązującego porządku prawnego i w konsekwencji spełni wobec niego swą rolę wychowawczą.

Sąd wymierzył oskarżonemu D. B. (1) karę łączną 1 roku i 6 miesięcy ograniczenia wolności, a więc na zasadzie kumulacji. Pomimo zachodzącego między czynami zabronionymi przypisanymi z pkt I i II ścisłego związku podmiotowo-przedmiotowego, zarówno jeżeli chodzi o czas ich popełnienia przez oskarżonego, jak również rodzaj dóbr chronionych tymi przepisami, Sąd uznał, iż brak jest podstaw do wymierzenia kary łącznej ograniczenia wolności na zasadzie asperacji, czy tym bardziej absorpcji. W ocenie Sądu popełnienie przez oskarżonego w odstępie zaledwie kilku dni dwóch czynów z art. 178a § 1 k.k., uwzględniając okoliczność znacznego stanu nietrzeźwości oskarżonego kilkakrotnie przekraczającego dopuszczalne przez prawo normy w obydwu przypadkach, świadczy o demoralizacji oskarżonego, braku jakiegokolwiek refleksji nad swoim postępowaniem oraz lekceważeniu obowiązującego porządku prawnego, w tym zasad bezpieczeństwa ruchu drogowego. W ocenie Sądu ilość popełnionych w krótkim czasie przez oskarżonego występów, ich charakter oraz ich znaczna społeczna szkodliwość, przemawia za orzeczeniem kary łącznej ograniczenia wolności na zasadzie kumulacji.

W związku z popełnieniem przez oskarżonego występów z art. 178a § 1 k.k. Sąd był zobligowany również do orzeczenia obok kar za każdy czyn także środka karnego w postaci zakazu prowadzenia pojazdów. Niewątpliwie przy przestępstwach drogowych popełnianych przez kierowców będących pod wpływem alkoholu lub środków odurzających istotne jest aby wymiar środka karnego oddziaływał wychowawczo przede wszystkim na sprawcę, ale także na kształtowanie świadomości prawnej społeczeństwa w zakresie przestrzegania zasad bezpieczeństwa w ruchu drogowym. Sąd miał na uwadze, że oskarżony D. B. (1) nie był uprzednio karany za przestępstwa przeciwko bezpieczeństwu w komunikacji, nie był więc orzekany wobec niego zakaz prowadzenia pojazdów mechanicznych. Tym niemniej Sąd uwzględnił okoliczność, że oskarżony dopuścił się występów z art. 178a § 1 k.k. w krótkim odstępie czasu, w ciągu czterech dni, ponadto w obydwu przypadkach stan nietrzeźwości oskarżonego znacznie

przekraczał dopuszczalne normy, wreszcie okoliczność, że oskarżony swoim zachowaniem w dniu 20 sierpnia 2018 r. doprowadził do kolizji z innym pojazdem, w wyniku której obrażeń doznał kierowca drugiego pojazdu. Z powyższych względów Sąd różnicował wymiar orzeczonych zakazów prowadzenia pojazdów, mając na uwadze także wyższy stopień stanu nietrzeźwości u oskarżonego w dniu 20 sierpnia 2018 r. Mając na uwadze okoliczność, iż za każdy z przypisanych oskarżonemu czynów orzeczono środki karne tego samego rodzaju, tj. zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych odpowiednio na okres 3 lat i 4 lat, stosownie do treści art. 90 § 2 k.k., który to przepis przewiduje stosowanie przepisów o karze łącznej, w przypadku orzeczenia za zbiegające się przestępstwa między innymi środków karnych w postaci zakazów tego samego rodzaju. Sąd stosując odpowiednio przepisy art. 85 k.k. w zw. z art. 86 § 1 k.k. połączył orzeczone tymi wyrokami ww. środki karne i wymierzył łącznie zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 5 lat. Sąd połączył zakazy prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na zasadzie asperacji mając na uwadze zachodzący między czynami zabronionymi przypisanymi z pkt I i II ścisły związek podmiotowo-przedmiotowy, zarówno jeżeli chodzi o czas ich popełnienia przez oskarżonego, jak również rodzaj dóbr chronionych tymi przepisami. Zdaniem Sądu orzeczony wobec oskarżonego łączny zakaz prowadzenia pojazdów mechanicznych na okres pięciu lat, ze względu na jego długość i dolegliwości z tym związane uświadomi oskarżonemu nieopłacalność tego rodzaju zachowań i będzie stanowić przestrożę na przyszłość.

Na podstawie art. 43a § 2 k.k. Sąd orzekł wobec oskarżonego D. B. (1) za każdy z przypisanych czynów świadczenie pieniężne w kwocie 5000 złotych na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej. Przy orzekaniu ww. środka karnego Sąd miał na uwadze zarówno istniejące w tym zakresie potrzeby społeczne, a także konieczność uświadomienia oskarżonemu naganności i niestosowności jego postępowania. Oznaczając kwotę świadczenia pieniężnego Sąd wziął pod uwagę zarówno dotychczasową niekaralność oskarżonego za przestępstwa, jak również sytuację majątkową, osobistą i możliwości zarobkowe oskarżonego. Uwzględniając te okoliczności Sąd orzekł świadczenie pieniężne w kwocie po 5000 złotych w związku ze skazaniem za każdy z czynów, a więc w najniższym możliwym wymiarze, przewidzianym przepisami prawa karnego.

Na poczet orzeczonej kary łącznej stosownie do dyspozycji art. 63 § 1 k.k. Sąd zaliczył okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie o sygn. III K 802/18 od dnia 20 sierpnia 2018 r. od godz. 18:10 do dnia 21 sierpnia 2018r. do godz. 13:00 oraz w sprawie IV K 689/18 od dnia 16 sierpnia 2018r. od godz. 22:00 do dnia 17 sierpnia 2018r. do godz. 15:20.

O kosztach sądowych Sąd orzekł na podstawie art. 627 k.p.k. uznając, iż nie ma podstaw do zwolnienia oskarżonego od obowiązku ich uiszczenia. O opłacie Sąd orzekł stosownie do dyspozycji art. 2 ust.1 pkt 4 i ust. 2 ustawy o opłatach w sprawach karnych (Dz. U. z 1983 r., Nr 49, poz. 223 ze zm.).